

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu - Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodnicząca **SSO Renata Pohl**

Protokolant st.sekr.sąd. Magdalena Gózdź

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015 roku w Poznaniu

odwołania **M. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

z dnia 30 kwietnia 2014 roku Nr (...)

w sprawie **M. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o wysokość świadczenia

oddala odwołanie

VIII U 2663/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), z urzędu dokonał przeliczenia emerytury M. M. od najbliższego terminu płatności wobec stwierdzenia, że wysokość świadczenia dotychczas wypłacanego była błędnie ustalona. Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 183 i wyniosła ona 70 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 (1742,04 zł) i 30 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 (656,52 zł), łącznie 2.398,56 zł brutto, po waloryzacji – 2436,94 zł brutto. Do obliczenia części emerytury według reguł art. 53 przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia: wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 131,52 % i kwotę bazową wynoszącą 2.275,37 zł oraz 410 miesięcy okresów składkowych i 54 miesiące okresów nieskładkowych. Emerytura w tej części wyniosła 2.448,63 zł brutto. Do obliczenia części emerytury według reguł art. 26 przyjęto sumę kwoty skorygowanego i zwaloryzowanego kapitału początkowego wynoszącą 443.045,96 zł i kwoty składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynoszącej 155.047,59 zł, którą (sumę) podzielono przez średnie dalsze trwanie życia (273,30 zł). Emerytura w tej części wyniosła 2.188,41 zł brutto.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła M. M. zarzucając jej :

- naruszenie art. 8, art. 9 i art. 107 § 1 kpa w zw. z art. 124 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), poprzez brak powołania w treści decyzji

podstawy prawnej oraz faktycznej zmiany wysokości zwaloryzowanego kapitału początkowego, a w konsekwencji zmiany wysokości świadczenia emerytalnego,

- naruszenie art. 173-175 ustawy poprzez błędne ustalenie zwaloryzowanej kwoty kapitału początkowego,

- naruszenie art. 114 ustawy poprzez przeliczenie emerytury z urzędu i ustalenie prawa do emerytury w wysokości niższej niż uprzednio mimo, że w sprawie nie ujawniono nowych okoliczności ani dowodów istniejących przed wydaniem decyzji wcześniejszej

- naruszenie art. 190 ust. 1, 3 i 4 Konstytucji poprzez wydanie decyzji sprzecznej z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 lutego 2012 r. K5/11.

W konsekwencji odwołująca wniosła o zmianę decyzji poprzez ustalenie zasad wypłaty świadczenia emerytalnego zgodnie z decyzją z dnia 3 października 2013 r. i określenie, że kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 626.313,08 zł oraz nakazanie wyrównania świadczenia emerytalnego w związku z jego obliczeniem przy uwzględnieniu tak określonej zwaloryzowanej kwoty kapitału początkowego od dnia 1 maja 2014 r. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego organu rentowego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podał, że odwołująca od dnia 1 września 2007 r. pobiera emeryturę przyznaną decyzją z dnia 21 września 2007 r. W dniu 15 lipca 2013 r. wystąpiła z wnioskiem o przyznanie emerytury z uwagi na pracę w szczególnym charakterze. Decyzją z dnia 3 października 2013 r. organ rentowy przyznał odwołującej zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 lipca 2013 r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Organ rentowy poinformował odwołującą, że emerytura ma charakter zaliczkowy i jej wysokość może ulec zmianie. Decyzją z dnia 30 kwietnia 2014 r. organ rentowy dokonał przeliczenia emerytury obliczonej zgodnie z art. 26 ustawy, która po dokonaniu korekty obliczenia wysokości okazała się świadczeniem mniej korzystnym. Wobec powyższego nadal będzie wypłacana emerytura przyznana decyzją z dnia 21 września 2007 r.

Sąd ustalił nasypujący stan faktyczny:

Odwołująca M. M. urodziła się w dniu (...) (k. 1 akt emerytalnych ZUS I plik)

Decyzją z dnia 21 września 2007 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. przyznał odwołującej prawo do emerytury od dnia 1 września 2007 r., tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy, na podstawie ustawy z dnia 26 stycznia 1992r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r., Nr 29, poz. 674). Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury Zakład przyjął wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych od 1997 r. do 2006 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 130,90 %. Do obliczenia wysokości świadczenia przyjęto 344 okresy składkowe i 52 okresy nieskładkowe. (k. 69 akt emerytalnych ZUS I plik)

Następnie decyzją z dnia 4 kwietnia 2008 r. organ rentowy na wniosek odwołującej dokonał przeliczenia świadczenia od dnia 1 marca 2008 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury Zakład przyjął wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych od 1998 r. do 2007 r. i aktualną kwotę bazową. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 131,52 %. Do obliczenia wysokości świadczenia przyjęto 350 okresów składkowych i 52 okresy nieskładkowe. (k.110 akt emerytalnych ZUS I plik)

Kolejnymi decyzjami Zakład przeliczał emeryturę odwołującej poprzez doliczenie kolejnych okresów zatrudnienia.

W dniu 15 lipca 2013 r. M. M. złożyła wniosek o przyznanie emerytury z tytułu pracy w szczególnym charakterze – nauczyciela. (k. 1 akt emerytalnych ZUS II plik)

Decyzją z dnia 3 października 2013 r. Zakład przyznał odwołującej zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 lipca 2013 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z art. 183

ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) i wyniosła ona 70 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 (1742,04 zł) i 30 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 (857,70 zł), łącznie 2.599,74 zł brutto. Do obliczenia części emerytury według reguł art. 53 przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia: wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 131,52 % i kwotę bazową wynoszącą 2.275,37 zł oraz 410 miesięcy okresów składkowych i 54 miesiące okresów nieskładkowych. Emerytura w tej części wyniosła 2.448,63 zł brutto. Do obliczenia części emerytury według reguł art. 26 przyjęto sumę kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego wynoszącą **626.313,08 zł** i kwoty składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynoszącą 155.047,59 zł, którą (sumę) podzielono przez średnie dalsze trwanie życia (273,30 zł). Emerytura w tej części wyniosła 2.858,99 zł brutto.

W treści decyzji Zakład poinformował, że emerytura obliczona zgodnie z art. 183 jest mniej korzystna od emerytury obliczonej na podstawie art. 26, w związku z czym jej wypłata nie zostanie podjęta. (k. 20 akt emerytalnych ZUS II plik)

W tym samym dniu, tj. 3 października 2014 r. Zakład wydał drugą decyzję i przyznał odwołującej zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 lipca 2013 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.). Do obliczenia wysokości emerytury przyjęto sumę kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego wynoszącą **626.313,08 zł** i kwoty składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynoszącej 155.047,59 zł, którą (sumę) podzielono przez średnie dalsze trwanie życia (273,30 zł). Emerytura wyniosła 2.858,99 zł brutto i jej wypłata została podjęta. W treści decyzji Zakład poinformował, że emerytura ustalona tą decyzją ma charakter zaliczkowy. Jej wysokość może ulec zmianie po wyjaśnieniu nieprawidłowości w rozliczeniach i okresach podlegania ubezpieczeniu u płatnika składek. (k.22 akt emerytalnych ZUS II plik)

Pismem z dnia 4 kwietnia 2014 r. Zakład zawiadomił odwołującą o wszczęciu postępowania na podstawie art. 114 ust. 1 i art. 124 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) w zakresie ponownego ustalenia wysokości emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że przy ponownym ustalaniu wysokości świadczenia ujawniono nowe okoliczności w sprawie istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na jego wysokość, tj. decyzją z dnia 3 października 2013 r. ustalono świadczenie w zawyżonej wysokości w wyniku błędnego obliczenia kapitału początkowego. Prawidłowa wysokość emerytury będzie wynosiła zamiast 2.458,93 zł brutto i wypłacana będzie wcześniej przyznana emerytura o symbolu NE, która jest świadczeniem najkorzystniejszym. (akta emerytalne ZUS II plik)

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 kwietnia 2014 r. Zakład z urzędu dokonał przeliczenia emerytury M. M. od najbliższego terminu płatności wobec stwierdzenia, że wysokość świadczenia dotychczas wypłacanego była błędnie ustalona. Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 183 i wyniosła ona 70 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 (1742,04 zł) i 30 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 (656,52 zł), łącznie 2.398,56 zł brutto, po waloryzacji – 2436,94 zł brutto. Do obliczenia części emerytury według reguł art. 53 przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia: wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 131,52 % i kwotę bazową wynoszącą 2.275,37 zł oraz 410 miesięcy okresów składkowych i 54 miesiące okresów nieskładkowych. Emerytura w tej części wyniosła 2.448,63 zł brutto. Do obliczenia części emerytury według reguł art. 26 przyjęto sumę kwoty skorygowanego i zwaloryzowanego kapitału początkowego wynoszącą **443.045,96 zł** i kwoty składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynoszącej 155.047,59 zł, którą (sumę) podzielono przez średnie dalsze trwanie życia (273,30 zł). Emerytura w tej części wyniosła 2.188,41 zł brutto. W treści decyzji Zakład poinformował, że emerytura ustalona tą decyzją okazała się świadczeniem mniej korzystnym, w związku z czym jej wypłata nie zostanie podjęta. Od najbliższego terminu płatności Zakład podejmie wypłatę emerytury przyznanej decyzją z dnia 21 września 2007 r. (akta emerytalne ZUS II plik)

Decyzją z dnia 1 września 2003 r. Zakład ustalił dla M. M. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjął:

- podstawę wymiaru kapitału początkowego ustaloną z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1989 r. do 1998 r. - wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 104,13 %,

- okresy składkowe w ilości 242 miesiące oraz okresy nieskładkowe w ilości 49 miesięcy,

- współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego ustalony dla odwołującej na 86,19 %,

- średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach, które dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

Po dokonaniu stosownych obliczeń wartość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r. wyniosła 130.050,25 zł. (k. 32 akt kapitałowych ZUS)

Decyzją z dnia 26 lipca 2013 r. Zakład ponownie ustalił dla M. M. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. w związku ze złożeniem przez nią w dniu 15 lipca 2013 r. wnioskiem o emeryturę. Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjął:

- podstawę wymiaru kapitału początkowego ustaloną z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1989 r. do 1998 r. - wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 104,14 %,

- okresy składkowe w ilości 247 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości 44 miesięcy,

- współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego ustalony dla odwołującej na 86,81 %,

- średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach, które dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

Po dokonaniu stosownych obliczeń wartość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r. wyniosła **131.099,43 zł.** (k. 40 akt kapitałowych ZUS)

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2013 r. Zakład działając na podstawie art. 185 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył kapitał początkowy M. M. ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. w związku ze złożeniem przez nią wniosku o emeryturę na podstawie art. 184 ustawy. Przeliczenie nastąpiło poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym, o którym mowa w art. 24, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę. Dodany okres składkowy wyniósł 34 miesiące, a po jego dodaniu do okresu ustalonego decyzją z dnia 26 lipca 2013 r., okres składkowy wyniósł łącznie 281 miesięcy.

Po dokonaniu stosownych obliczeń wartość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r. wyniosła **200.869,90 zł.**

Obliczenie wartości kapitału początkowego było obarczone błędem rachunkowym, a błąd ten polegał na nieprawidłowym obliczeniu w pkt III decyzji części za okresy składkowe łącznie z okresem dodanym na podstawie art. 185.

Wyliczono : $[281 \text{ m- cy składkowych} \times 1,3 \%] : 12 \times 1271,43 \text{ zł (podstawa wymiaru)} = 647 \text{ zł, zamiast } 387,02 \text{ zł.}$ W konsekwencji wartość kapitału początkowego wyniosła 200.869,90 zł, po waloryzacji 626.313,43 zł.

Prawidłowo powinno być wyliczone: $[281 \text{ m- cy składkowych} \times 1,3 \%] : 12 \times 1289,02 \text{ zł (podstawa wymiaru przeliczona zgodnie z ustawą z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z dnia 23 sierpnia 2013 r.))} = 392,38 \text{ zł.}$ (k. 44 akt kapitałowych ZUS, k. 19 akt spraw)

Następnie decyzją z dnia 13 marca 2014 r. Zakład ponownie ustalił dla M. M. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z

Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z dnia 23 sierpnia 2013 r.). Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjął:

- podstawę wymiaru kapitału początkowego ustaloną z faktycznego okresu ubezpieczenia, tj. okresu od 1989 r. do 1998 r. - wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 105,58 %,
- okresy składkowe w ilości 247 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości 44 miesięcy,
- współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego ustalony dla odwołującej na 86,81 %,
- średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach, które dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

Po dokonaniu stosownych obliczeń wartość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r. wyniosła **132.177,87 zł.** (k. 50 akt kapitałowych ZUS)

Kolejną decyzją z dnia 3 kwietnia 2014 r. Zakład działając na podstawie art. 185 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył kapitał początkowy M. M. ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. w związku ze złożeniem przez nią wniosku o emeryturę na podstawie art. 184 ustawy. Przeliczenie nastąpiło poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym, o którym mowa w art. 24, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę. Dodany okres składkowy wyniósł 34 miesiące, a po jego dodaniu do okresu ustalonego decyzją z dnia 26 lipca 2013 r., okres składkowy wyniósł łącznie 281 miesięcy.

Po dokonaniu stosownych obliczeń wartość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r. wyniosła **142.092,83 zł.** Obliczenie to zostało dokonane w sposób poprawny rachunkowo. (k. 54 akt kapitałowych ZUS)

Powyższy stan faktyczny nie był między stronami sporny i został przez Sąd ustalony na podstawie dokumentów zawartych w aktach kapitału początkowego oraz aktach emerytalnych, a także na podstawie wyjaśnień organu rentowego zawartych w piśmie procesowym z dnia 8 stycznia 2015 r. dotyczących różnicy pomiędzy wartością zwaloryzowanego kapitału początkowego w decyzji z dnia 3 października 2013 r. i w decyzji z dnia 30 kwietnia 2014 r. – zaskarżonej w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem odwołania w niniejszej sprawie była decyzja organu rentowego z dnia 30 kwietnia 2014 r. przeliczająca z urzędu wysokość przyznanej M. M. emerytury wobec stwierdzenia, że wysokość wypłacanego dotychczas świadczenia była błędnie ustalona.

Odwołująca zarzuciła organowi rentowemu, że nie powołał w treści decyzji pełnej podstawy prawnej oraz faktycznej odmiennego niż dotychczas określenia wartości kapitału początkowego. Domagała się uznania, że decyzja ta została wydana wbrew prawu, ponieważ nie zaszły przesłanki, o których mowa w art. 114 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), mianowicie nie ujawniono w sprawie nowych dowodów ani okoliczności istniejących przed wydaniem wcześniejszej decyzji, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia. Powołała się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2003 r. III UZP 5/03 wydaną w składzie 7 sędziów, zgodnie z którą „odmienna ocena dowodów dołączonych do wniosku o emeryturę lub rentę, przeprowadzona przez organ rentowy po uprawomocnieniu się decyzji przyznającej świadczenie, nie jest okolicznością uzasadniającą wszczęcie z urzędu postępowania o ponowne ustalenie prawa do świadczeń na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.).

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Odwołująca w dniu 15 lipca 2013 r. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie emerytury przy obniżonym wieku emerytalnym ze względu na wykonywanie pracy w szczególnym charakterze – nauczyciela. Organ uznał, że odwołująca spełniła ustawowe wymagania i decyzją z dnia 3 października 2013 r. prawo do świadczenia na podstawie art. 184 ustawy przyznał od dnia 1 lipca 2013 r. (od pierwszego dnia miesiąca, w którym wniosek został złożony). Jednocześnie jednak wysokość emerytury określił zaliczkowo, ponieważ prowadził nadal postępowanie wyjaśniające dotyczące nieprawidłowości w rozliczeniach i okresach podlegania ubezpieczeniu z płatnikiem składek – Przeszkolem nr (...) w P.. Możliwość taką stwarza art. 120 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym:

Ust. 1. Jeżeli prawo do świadczeń zostało udowodnione, ale zainteresowany nie przedłożył dowodów niezbędnych do ustalenia wysokości świadczeń, organ rentowy przyznaje zainteresowanemu świadczenia w kwocie zaliczkowej zbliżonej do kwoty przewidywanych świadczeń.

Ust. 2. Organ rentowy przyznaje zainteresowanemu świadczenia, o których mowa w ust. 1, również wtedy, gdy składki należne za okres, z którego ustalono podstawę obliczenia emerytury określonej w art. 26, zostały zewidencjonowane na koncie ubezpieczonego w terminie uniemożliwiającym ich uwzględnienie w podstawie obliczenia świadczenia w dniu wydania decyzji w sprawie prawa do świadczenia i ustalenia jego wysokości.

Przyznanie zaliczki na poczet przysługującej emerytury oznaczało, że decyzja ta miała charakter tymczasowy, a organ rentowy po zakończeniu postępowania wyjaśniającego miał obowiązek wydać decyzję ostatecznie określającą wysokość emerytury. Uczynił to wydając w dniu 30 kwietnia 2014 r. zaskarżoną decyzję, lecz błędnie w niej stwierdził, że została wydana z urzędu i że ma ona charakter przeliczający świadczenie. W istocie organ rentowy wydając tę decyzję rozpoznał w sposób ostateczny wniosek odwołującej o przyznanie emerytury złożony w dniu 15 lipca 2013 r. Przyznanie emerytury oznacza ustalenie do niej prawa i obliczenie jej wysokości. Organ rentowy rozstrzygnął o prawie do świadczenia już w decyzji z dnia 3 października 2013 r., lecz obliczył wysokość świadczenia zaliczkowo. Dopiero decyzją z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sposób ostateczny rozstrzygnął o wysokości świadczenia. Brak było podstawy prawnej i potrzeby do wszczynania z urzędu postępowania o wznowienie postępowania w trybie art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej. Postępowanie bowiem o ustalenie wysokości emerytury nie zostało zakończone, trwały czynności zmierzające do wyjaśnienia nieprawidłowości w rozliczeniach i okresach podlegania ubezpieczeniu z płatnikiem składek – Przeszkolem nr (...) w P.. Organ rentowy zobowiązany był w sposób prawidłowy ustalić wysokość świadczenia, a więc określić wartości, które na to wpływają, w tym wysokość kapitału początkowego. Po dostrzeżeniu błędu rachunkowego w sposobie jego obliczenia, organ rentowy wydał decyzję w dniu 3 kwietnia 2014 r. ponownie ustalając wartość kapitału początkowego, w której naprawił ów błąd rachunkowy. Decyzji tej odwołująca nie zakwestionowała. W postępowaniu odwoławczym M. M. nie wniosła zastrzeżeń do pisma organu rentowego wyjaśniającego przyczyny zmiany wartości kapitału początkowego oraz nie zakwestionowała prawidłowości działań matematycznych. W ocenie Sądu korekta nieprawidłowych działań matematycznych przeprowadzonych przez organ rentowy nie podlega trybowi przewidzianemu w art. 114 ust. 1 ustawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu, co implikowało oddalenie odwołania, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSO Renata Pohl